

Ros. tom XIII, wydanie 1905 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego Ziemi Wileńskiej stosowane będą:

- a) rozporządzenie tymczasowe Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1920 r. w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. № 49, poz. 302);
- b) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie rozszerzenia niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 302), dotyczącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. № 31, poz. 185) i
- c) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 lutego 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia, dotyczącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego (Dz. U. R. P. № 15, poz. 136) przyczem uprawnienia, przysługujące w myśl tych rozporządzeń wojewodzie, na obszarze powiatów Ziemi Wileńskiej przysługują Delegatowi Rządu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

715.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 września 1922 r.

o nadzorze nad nierządem.

Na zasadzie art. 2 i 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo przysługuje władzom administracyjnym I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy powiatowych oraz przy pomocy organów policji państwowej, jako organów wykonawczych.

Wę Lwowie i Krakowie wymienione wyżej prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo, przysługuje dyrekcjom policji, pełniącym częściowo funkcje władz administracyjnych I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy państwowych mianowanych przez Ministra Zdrowia Publicznego.

§ 2. Przy władzach, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, powołuje się do życia komisje sanitarno-obyczajowe.

§ 3. Skład komisji sanitarno-obyczajowej stanowią:

- 1) kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie dyrektor policji), jako przewodniczący,
- 2) lekarz państwowy, jako stały zastępca przewodniczącego,
- 3) przedstawiciel policji państwowej,
- 4) przedstawiciel władzy samorządowej,
- 5) delegat stowarzyszeń, względnie związków społecznych, mających za zadanie walkę z nierządem lub cele pokrewne.

Wymienionych pod 5) członków komisji mianuje kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie Dyrektor policji) na wniosek właściwego państwowego lekarza.

§ 4. Do zakresu działania komisji sanitarno-obyczajowej należy rozpatrywanie spraw dotyczących nierządu oraz walki z chorobami wenerycznymi, w szczególności zaś stwierdzenie zawodowego uprawiania nierządu przez osoby o uprawianie takiegoż nierządu podejrzane, tudzież następne orzekanie o poddaniu tych osób przymusowej kontroli lekarskiej, względnie zwolnieniu od tejże kontroli.

Uchwały o zaliczeniu danej osoby do kategorii uprawiających nierząd zawodowo, nie mogą zapaść wbrew opinii lekarza państwowego.

§ 5. Szczegółowa instrukcja dla organów, wykonywujących nadzór nad nierządem oraz regulamin dla komisji sanitarno-obyczajowej zostaną wydane przez Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Osoby, uprawiające nierząd zawodowo, podlegają przymusowi stałej kontroli lekarskiej oraz ewentualnie leczeniu w razie stwierdzenia u nich przez lekarza choroby wenerycznej.

§ 7. Osoby, podejrzane o uprawianie nierządu zawodowo, winny na wezwanie przewodniczącego komisji sanitarno-obyczajowej, stawić się przed komisją celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień.

§ 8. Utrzymywanie domów rozpusty (domów publicznych) jest wzbronione.

Pod nazwą domu rozpusty należy pojmować wszelkie mieszkania i lokale, zajmowane przez więcej, niż dwie osoby, uprawiające nierząd zawodowo.

§ 9. Nie więcej, niż dwie osoby, uprawiające nierząd zawodowo, mogą zamieszkać w jednym domu.

§ 10. Winni niestosowania się zarządzeń władz wydanych na zasadzie §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia, ulegną karze sądowej w myśl odnośnych postanowień ustaw karnych, względnie na obszarze b. zaboru austriackiego i pruskiego o ile czyn ich nie jest karalny sądownie—karze wymierzanej przez władze administracyjne w myśl obowiązujących przepisów administracyjnych.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, prócz części górnośląskiej Województwa Śląskiego.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *Bujalski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

716.

Rozporządzenia Ministra Skarbu

z dnia 7 września 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia § 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. r. 1921, № 11 poz. 64) uzupełnia się przez dodanie następujących ustępów:

„e) towarów zgłaszanych do odprawy przez instytucje państwowe i naukowe.

U w a g a: z ulg określonych w tym punkcie nie mogą korzystać kolejowe ajencje celne w wypadkach zgłaszania przez nie towarów przeznaczonych dla osób i instytucji prywatnych;

f) w poszczególnych wypadkach, za każdorazowym pozwoleniem kierownika urzędu celnego, towarów przeznaczonych nie na handel lecz do osobistego użytku odbiorców, zgłaszających towar do odprawy osobiście”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Jastrzębski

717.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 września 1922 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi.

Na zasadzie art. 3-go ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303), art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 621) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi otrzymuje brzmienie następujące:

„Bezpośredni dozór nad wszystkimi kotłami poddanymi w myśl § 1 nadzorowi władz administracyjnych II instancji przekazuje się w granicach województw:

- a) Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego, obszaru Ziemi Wileńskiej i m. st. Warszawy — stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie;
- b) Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego — stowarzyszeniu dozoru kotłów we Lwowie;
- c) Poznańskiego i Pomorskiego — stowarzyszeniu dozoru kotłów w Poznaniu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu
i Handlu:
Henryk Strasburger

718.

Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 9 września 1922 r.

w sprawie sprostowania omyłek w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 sierpnia 1922 r. o zmianie tablic opłat za przewóz towarów kolejami wąskotorowymi (Dz. U. R. P. z dnia 25 sierpnia 1922 r. № 69, poz. 624).

W tekście powyżej wymienionego rozporządzenia prostuje się niniejszem następujące omyłki:

- 1) Na str. 1215 w § 1 w wierszu drugim i pierwszym od dołu zamiast (Dz. U. R. P. № 30 z 1922 r. poz. 252)”, winno być „(Dz. U. R. P. № 60 z r. 1922, poz. 545)”.